

Szerkesztőségi iroda:

R.-Szombat, Losonezi-utca 24. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetés-, nyilvántartási- és felzárkólatások.

Hirdetési díj:

Egy négyszögletes sor terjedelmű 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyilvántartás:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülömben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legelőszörűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Polgári leány iskola.

Minden olyan köz-intézmény ellen, melynek létesítését a „kor“ szelleme sürgeti — ha csak nem kecsegtet anyagi haszonnal — „öregünk“ többsége rendesen azzal szokott érvelni, hogy „minek a? eleink elváltak annélkül is, s még is „jobb időket“ éltek!“

Hogy ez okoskodás mennyire tarthatatlan, annak bizonyítása felesleges már csak azért is, mert hiszen mindnyájan élő tanúi vagyunk annak, hogy az annyiszor és oly sokak által méltatlanul kárhozott „korszellem“ követeléseit végre is kielégíteni kell.

E követelések előtt hajlottak meg városunk intéző körei, midőn egy — és más közérdek előmozdításaért hoztak tetemes áldozatokat.

Minden elismerés nekik az ily esetekben kifejtett buzgalomért, mert ha igaz is, hogy ez áldozatok terhe — általában véve — a köztársaságra nehezedett: a közszükséglet böles felismerése, méltánylása bizonyosan olyan érdem, mely elől senki sem zárkozhatik el, még akkor sem, ha egy és más téren a „minek a“-féle kicsinyítő ellenvetések okozta halogatással találkozunk.

Ne vonjon le az elismerésből semmit, ha — kötelességünkhöz híven — egy, a többinél nem kevésbé szükséges kielégítendő közszükségletre, a nőképzésre hívjuk fel Rimaszombat város tanácsának s képviselő testületének figyelmét.

Leány gyermekeink oktatásának ügye minden elfogulatlanul gondolkozó szerint sokkal fontosabb, hogy sem annak helyes és korszerű elintézését tovább halogatni lehetne.

Minden félreértést elkerülendő, megjegyezzük, hogy a nőképzés azon intézményét tartjuk elodázhatatlannak melyben az önfeltartáshoz szükséges gyakorlati ismereteket sajátíthatnák el leány gyermekeink.

Annak részletes birálatába, hogy miként oldják

meg most működő, elemi és felekezeti — leány iskoláink feladataikat, — nem bocsátkozunk már azért sem, mert legyenek azok bármi kitűnők, szervezetükénél fogva csak elemi oktatásra szorítkozhatnak; de nem vethetjük fel azon kérdést sem, hogy az ugynevezett „felsőbb leánynevelő intézet“ mennyiben elégíti ki a hozzá fűzött várakozást?

Szerény véleményünk általában ez:

Meglévő elemi leányiskoláink csak keveset nyújtanak azon ismeretekből, melyekre növendékeiknek felnőtt korukra — manapság — szükségük van; a felsőbb leánynevelő intézet pedig ma már olyan tudománykörben működő, mely életcélt száz esetben tán csak egyszer adhat a leánynak.

Ebből azonban nem az következik, mintha mi az elemi leányiskolák működését — legyenek bár kizárólagosan felekezeties szelleműek — bármi tekintetben kicsinyelnők, — a vagy a felsőbb leánynevelő intézetek szükségességét tagadnók, — mert az előbbieket, — mint előfeltételeit a további képzésnek, csakugyan nélkülözhetlenek vallás erkölcsi szempontból is, — az utóbbiak nélkül pedig magasabb, akár egyetemes, akár szakszerű kiképzés, aminek szintén van már ma jogosultsága — alig képzelhető.

De ezen — hogy úgy mondjuk — két véglere a női nevelésnek nem az a pont, a melyről a közszükséglet kielégíthető volna, mert az elemi ismeretekkel az életfentartási eszközök még be nem szerezhetők, — tudományos, avagy szakszerű ismeretek megszerzése pedig különlegesebb állásra képesítő, hogy sem annak bármelyike a női hivatással — általában véve — összhangzó lenne.

A mi különösen ez utóbbiakat illeti, a nők magasabb fokú kiképzését nem annyira a nagyobb résznek természetes hivatása, mint inkább a zülök neve, társadalmi állása követeli; de a születés, rang, vagyon, társadalmi állás követelte igények kielégítése nem szabály, ellenben szabály az,

hogy minden leány-gyermek az elemi oktatáson túl legalább is olyan képzetésben részesüljön, a minővel becsületesen megszerezheti kenyerét, ha vagyontalanul, s magára maradna.

Ilyen nőképző intézete Rimaszombatnak és nagy kiterjedésű vidékének nincs, holott annak szükségét el nem vitathatják még azok sem, kiknek vagyoni helyzete — legalább a jelenben — gyermekeik jövőjének biztosítására elegendőnek látszik.

Nagyon jól tudjuk, hogy egy ilyen intézet létesítése minden körülmények között tetemes áldozatba kerül, de mi más elsőrendű célra való a köztársaság, ha nem arra, hogy azzal a köznevelés ügye mozdíttassék elő?

E tekintetben egy polgári leány-iskola felállítása ellen az intéző körök már ma alapos kifogást annál kevésbé emelhetnek, mert ha tudott e város százezerekbe járó összegeket — elismerjük, hasznos beruházásul — középületekbe fektetni, kell hogy anyagi érdekein kívül olyan szellemi és erkölcsi szükségleteket is kielégítsen, melyek közönységének minden családos tagjával közösek.

Egyébiránt az e célból hozandó áldozatot immár meghozni a városnak tehetségében is áll, ha másképp nem, hát olyan intézkedések felfüggesztése folytán, melyek elhalasztása veszedelemmel nem jár. Ott van például a járdák építése, mely ha szükséges is, legfeljebb csak némi külső eszmei kényelem kérdése, míg egy polgári leány-iskola ügyét e miatt figyelmen kívül hagyni vétkes könnyelműség volna azok ellen, kik az élet terheit és örömeit velünk megosztani hivatvák.

De ha még nem volna is városunk anyagi helyzete olyan kedvező, mint a milyenre évi 90 ezer forint körül járó bevétele tanuskodik, akkor is kötelessége foglalkozni ez ügygyel, és keresnie kell az ennek kedvező elintézéséhez legalkalmasabb utakat s eszközöket.

Ehez mindenképp elől szükséges azt a bizonyos

T Á R C Z A.

Ha eljön az óra . . .

Ha eljön az óra,
Ha elhozza Isten,
S egymáséi leszünk
Egyetlen egy kincsem:

Azt az egyet immár
A jövőben látom:
Nem lesz boldogabb pár
Széles e világon!

Keblemeu nyugtatva
Angyalfejeskedet,
Akkor tudjuk meg csak:
Milyen szép az élet!

Az lesz csak, kedvesem,
Az igazi éden . . .
Megrendül látásán
A föld örömeiben.

Tündérország lesz ott,
Hol mi együtt élünk;
Csillag másképp ragyog,
Nap másképp süt nékünk.

Szellemünk lesz a fény,
Templom lesz a házuk,
A szívünk meg benne:
Áldozó oltárunk.

Imádságos könyvre
Nem lesz nálunk szükség:
Diktál nekünk imát
A szeretet s hűség.

Tündérország lesz ott,
S te királynő benne . . .
A kormányzó pedig
Szívünk hő szerelme.

K e m e n c z k y K á l m á n.

Orleansi szűz.

Jelige: „Dem Feldruf hör' ich mächtig zu mir dringen.
Das Schlachtross steigt, und die Trompeten klingen.“

(Schiller „Orleansi szűz“ előjáték, 4-ik jelenet.)

I.

Néma, esendes völgy ölében
Koszoruzott bérezek alján,
Hol szerelmet súg a szellő,
S reszkető lomb, szellő karján.
S dallva száll a dali madár
A koszorus lombos ágra.
S szerelemre alszik, ébred
Ódafen a bérez virága;
Dalát, fényét a ligetnek
Szébb tavasznak enyhe adja.
Búgó galamb, vad galamb, hol
Mégbúvik a hűs esalítha,
Koszoruzott bérezek alján
Kis fehér lak oly magános,
Nincsen rajta semmi dísz sem
Mégis olyan bűvös, bájos.
Mégis olyan bűvös bájos,
Benn az élet szébb reménye,
Három lányka, angyal arcu,
Óreg apjuk szemefénye.
Boldogságtól zeng a hajlék,
Boldogságot hogy fakasszon:
Nászrakészen, kézfogásra
Deli ifju, szép menyasszony.
Csak az egyik, a legkissebb
Bánatos, csak annak arca
Nem vidul fel, rajta híven
Tükröződve lelke hárca.
Mintha egy mély, rejtett bánat
Vonna borot, homlokára;
Óh, hogy még a boldogságnak
Még a fénynek is van árnya!

II.

Csendes a táj, völgyön, halmon
Béke szárnya leng keresztül,

Dalos erdő zöldfa lombja
Lágy szellőtől hajtva rezdül.
Zöldvetésből paesirta dal,
Bérez oldalon: nyáj kolompsozó
Töri át a mélaesendet,
Csalogatva, hívja hallszó.
Idegenbe' messze, távol,
Ahol Erin zöld szigetje
S Angliának partja látszik,
Ködhomályba, ködbe veszve:
Csatazaj kél, hadra had lép,
Átkelő a tenger árján,
Hogy letörve ejtne esorbát
Os Dagobert koronáján.
Szövetséges a királyné
Izabella, tárt karokkal
Ez fogadja, s jó Fülep, a
Burgund, edzett harezosokkal.
Zúgva-zúg a harez moraja,
Egy csapásra százat osztván,
Francia sas szárnya törve,
Letöré a britt oroszlan.
Vértől áradt, piros vértől
Árka mélyen a Loizenak:
Ejbe' veszve hulló csillag
Fénysugára a gloirenak.
Néma esendes völgy ölében
Ifju leány félve hallja,
Míg bolyongna fenn a bérezen,
Suttogó lomb eltakarja,
Mintha ezer ajka lenne
Egyre jobban zúg az erdő,
Lombos ágon, lombos ágnak
Véres harezról szól a szellő.
Ifju leány elmerengve
Figyel a zúgó erdőre,
Fényes képek ölelik át
Jóslatot vesz, hall belőle.
Jóslatot vesz, messzehangzó
Hadi kürt szó hívogatja;
Isten hozzád dalos erdő,
Zúgó erdő, völgy patakja!

— Ozv. Simko Nándorné, Mária és Izabella gyermekeivel és a nagyszámú rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejthetetlen és szeretett nő, a legjobb s gyöngédebben szerető édes anyának, gyermek, testvér és jó rokonnak, Simko Nándorné szül. Lehner Erzsébetnek folyó évi május hó 6-án, délelőtt 10 órakor, életének 36-ik, boldog házasságának 13-ik évében, agyszélhűdés következtében, hirtelen történt gyászos elhunytát. A boldogulnak hült tetemei f. hó 7-én délután 5 órakor, a róm. kath. egyház szertartása szerint, a rimaszombati sírkertben fognak örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig hétfőn, f. hó 9-én, reggeli 8 órakor fog a helybeli róm. kath. egyházból a Mindenhatóknak bemutatni. Áldás és béke lengjen porai felett!

Maradandó emlék. Stelkovics Károlyné szül. Somoskeőy Róza uró, hangonyi lakos húsz forintot küldött közelebb a helybeli róm. kath. elemi iskola pénztárába oly czéllal, hogy annak évi kamatjával évente egy jó erkölcsű és szorgalmas növendék legyen megjutalmazva. Korán elhunyt kis leánya, Róza nevében. Az önmagát dícsérő szép tett magasztalása nem szorult, — mindamellett példátul szolgálhat azoknak, kik elhunyt szeretteik emlékének külső disszel kívánják meg örökíteni, bár tudják, hogy érez vagy kö emléket pár évtized alatt megemészt az idő, ellenben a jótékonyági alapítvány, minden évben legalább egyszer, halála intő fényel veszi körül az adományozók nevét.

Eljegyzés. Dr. Seffer Sándor dunaföldvári ügyvéd f. hó 1-én, jegyezte el Weisz Károly városunk előnyösen ismert kereskedőjének szép és művelt leányát Jankát. Fogadják szívesen üdvözlőnként és jó kívánatainkat!

Megyénk magyar közművelődési egyesületének igazgató választmánya e hó 13. napján (Pénteken) d. u. 2 $\frac{1}{2}$ órakor évnegyedi rendes ülést tart, melyre az elnöki meghívó lapunkban fennebb van közölve.

Olvasóink becses figyelmébe ajánljuk lapunk mai tárczarovatát, melyben az általunk kiírt pályázatra beérkezett, s dícsérettel kiemelt „Orleansi szüz” — ezimű költeményt tesszük közzé, melyre névze örömet jegyezzük meg, hogy az nem fordítás, de Schiller hasonnevű drámájának hatása alatt írt eredeti mű költői tehetségéről s szorgalmáról már eddig is tágas körben előnyösen ismert nevű munkatársunk Borsody Bélától.

Jutalomjáték. Holnap, e hó 9-én, hétfőn, Tóth Imre „Falurossza” kerül színpadra, jutalomjátékul a körünkben időző színtársulat egyik tehetséges és szorgalmas tagja, A n t a l I m r e javára, ki ugy színpadon iskolázott hangjáról, mint komoly tanulmányozásra való jétékéért a közönség részéről, mindenütt és már sokszor léte kitüntette. — Nem állítjuk ugyan, hogy Antal ur a dal- és színművészetnek már igen magas fokán volna, de hogy oda törekszik, azt szorgalmas bizonyítja, amhez csakugyan bír megfelelő hangnnyal — s bizonyára ezelt ér, ha — mint eddig — tehetségével ezután is nemes becsvégyat párosít — Késztelennek tartjuk, hogy az ő „Göndör Sándor”-a szintén kielégítő várakozásunkat, különösen akkor, ha pályársa ez estén sem maradnak vissza mögötte. Egyébiránt a jutalomjátékra választott darab színiradalmunk egyik örökös terméke, mely, ha szerepei gyakorlott kezébe jutnak, sohasem veszítheti el vonzó erejét. — Kövessy társulata pedig nagy részben olyan tagokból áll, kik méltán érdemelnek elismerést. Ez okból ajánljuk a jelzett előadást városunk és vidéke közönségének pártfogó figyelmébe.

Nep- és gyermekelőadás. Kövessy Albert jelenleg városunkban működő színgazgató a közönségre nézve igen czélszerű és üdvös intézkedést tett az által, hogy itt időzése alatt vasnaponként délután színi előadásokat rendez fűlárok mellett, s ez által a szegényebb sorsú népek s a gyermekeknek is alkalmat nyújt a nemesebb szórakozásra. — A nép- és gyermekelőadást már múlt vasárnap megkezdte „A Rókkant Huszár, vagy Tündérlak Magyarországon” ezimű népszínművel. — A színházat már jóval az előadás kezdete előtt megtöltötte a kíváncsi gyermekesoport, a mely egész előadás alatt jól mulatott. — Az előadás sikerültnek nevezhető, leszámítva azt, hogy a szereplők nem vették komolyan a játékot, — a nő pedig tekintettel arra, hogy a gyermekekkel vagy legálabb a gyermekek tekintélyes részével rendszeren azok szülői is meglátogatják az előadást, — hibául tűnik fel, s kellemetlen benyomással van a nagy közönségre is. — Ma délután a „Peleskei notárius” adatok féllárok mellett. — Ajánljuk ez öleső s élvezetes mulatságot a közönség s főleg a tanintézetek igazgatóinak figyelmébe s pártfogásába, mert ilyen színi előadások a gyermekek szellemére előnyös hatást gyakorolnak.

Fegyelmi vizsgálat. Tiszolozon múlt hó 28-án, az ottani ev. egyház kebelében fegyelmi vizsgálat tartott Klementis tanító „térvényi” ügyében, annak idejében általunk is közölt egyházi határozat miatt s ugyanez az egyház három tanítója ellen a Hurbánhoz intézett üdvözlőtávirat miatt. A fegyelmi bizottság Ruthényi Béla, Marton János világiaktól és Reguly Pál, Glauf Pál egyháziaktól állott. A vizsgálat eredménye, a mint értesülünk, inkább negatív: a mennyiben a határozat szerzői s indítói nem mertek levett sisakkal előállani, hanem „az egész egyház” palástja mögé rejtöztek, a három tanító pedig tagadta, mint ha ők Hurbánt üdvözölték volna, sőt sikerült találniok olyat s meg is neveztek őt, a ki e tekintetben a szerzői felelősséget magára vállalta. — Az iratok áttétettek az illetékes egyházi törvényszékhez.

A helybeli tornacsarnok létesítése ügyében e hó 5-ik napján d. e. 11 órára értekezletre hívta össze polgármesterünk az egylet tagjait, azonban ezek, rendes napi foglalkozásaik miatt, csak kevesen jelenhettek meg, a tárgy megvitatása egy közelebb megtartandó közgyűlésnek hagyatott fen. Félünk azonban, hogy a közgyűlés e tárgyat — már természeténél fogva is — csak egy előkészítő bizottság kiküldésével fogja elintézni, s ezzel ott leszünk ahol a „mádi zsidó”, s szerencsésen elmúlik újabb két visszahozhatlan év anélkül, hogy ez ügyben a „jambor óhaj-táson” s papíron szégyenkező „határozat”-okon kívül valamely üdvös tény is üdvözölhetnének. — Mi sokkal gyakorlatisabbnak tartjuk, ha az előkészítő bizottság, — mely — emlékeztünk szerint — már régebben megválasztott, sőt működésével egy izben szép reményekre jogosította közönségünket — kész tervekkel állana elő, melyeknek — megszerezvén azokhoz a város, a tanintézetek, a tehetősebbek erkölcsi és anyagi segélyét — csupán keresztülvitelét tenné egy újabb közgyűlés elhatározása tárgyává. — Kü-

lönben meglehet, hogy e tervezet már készen is van, s hogy életbe lépjen valahára, nagyon kívánatos. — ehhez azonban több lelkesedés, több ügybuzgalom szükséges, mint amennyivel az egylet tagjai nagyobb része eddig kitüntette magát, bár mindenike velünk együtt nagyon jól tudja, hogy a hazának fiaiban nemesak szellemi erőre, de testi ügyességre is nagy szüksége van.

Színházi hírek. A jövő héten a társulat két kitűnő tagja „veszi ki” jutalomjátékát. A n t a l ur jutalomjátékáról más helyen emlékezzük meg. Rácz urat pedig — ki Marjolainé-t választotta jutalomjátékául — épúgy, mint Antal urat, főfőlegesen tartjuk eddigi szereplése után a közönség pártfogásába ajánlani. — Ma vasárnap — ismét két előadást rendez az igazgató; délután 4 órakor nép- és gyermek-előadás lesz fél árákkal. Színpadra kerül a „Peleskei notárius” Gaál kitűnő énekes népszínműve; este pedig „Angyal és ördög” népdrama. Ez alkalommal kötelességünknek tartjuk felhívni az iskolák igazgatóinak s szíves figyelmét a nép- és gyermek-előadásokra; buzdításokkal könnyű szerrel elősegíthetnek a színművészet pártolását, s ezáltal az ifjúság műteréke is nagyban fejleszhetnek. A jövő hét másora következő: Hétfőn: A falurossza a népszínmű A n t a l I m r e jutalomjátéka, Kedden: „A párisi” hurnevű vigjáték, itt először, Szerdán: „Marjolainé” operette, Rácz Gyula jutalomjátékául, Csütörtök: Lecocque nagy operetteje „Nap és hold.”

Véres eset színhelye volt Tamásfala kedden, f. hó 3-án. Ugyanis Fiacsan János kőműves, ki kelleténél többet ivott a „jó”-ból, télenül töltötte az időt, midőn a vele már csak 12 év óta élő özv. Király Mátvásné őt a munkára buzdította, fejszét ragadott és azt dühében teljes erővel felé vágta. Az asszony — karjával akarva magát megvédeni — feje fölé emelte, s így a vágis kezét érte. Mely sebével teljesen eszméletlen állapotban a helybeli közkórházba szállították, hol most gondos ápolásban részesül, a tettet pedig rendőrségünk rögtön elfogta, s „nyugalomba helyezte.”

Elfojtott tűz. Madarassy Dezső helybeli kir. törvényszéki bíró lakásán f. hó 3-án este, mialatt a család a színházban volt, az ablakfüggönyök vigyázatlanság folytán meggyuladtak, s hirtelen lángra lobbantak, azonban szerencsére hamar észrevették s eloltották, úgy, hogy a nagy ijedségen és a függönyökön kívül, más kár nem történt.

Városunk egy speciális alakja csaknem áldozatul esett a szeszhez való rendkívüli vonzalmának. Ki ne ismerne „Illés”-t örökké „berngott” léha alakját, a piacunk díszét képező „elegáns” közönségnek! (?) Akad e valaki, ki valaha józan állapotban látta őt? Érdekes specialitása városunknak s így megérdemli, hogy józan állapotban is megnézzék — a kórházban, hová f. hó 3-án szállították súlyos égési sebekkel, melyek keletkezése következő: Szó Kovács Illés napszámos, miután „jól felhajtott” a káposzta földek mellett levő Petecz féle kert előtt tüzet rakott, hogy „szalonnát piríthasson”. A tűz azonban úgy a földön, mint „Illés” fejében nagy merveket öltött, s minthogy a nehézség erő törvényei szerint az ember vonzatik a földhöz, ő „practice” akart eme theoria igazságiról meggyőződni, s elérte célját, mert bele esett a tűzbe, s oldalán es hitán súlyos égési sebeket szenvedett. Most orvosi kezelés alatt áll.

Hernyóirtás petroleummal. A „Borsodi Gazda”-tól vettük át e figyelemre méltó sorokat: „Lapunk egy barátja figyelmezteti a gazdaközönséget, hogy nincs hathatósabb és egyszerűbb szer a hernyók elpusztítására, mint a petróleum. Tudja mindenki, mily keserves s mellette költséges munka a hernyófészkek leszedése, ha még oly tisztán történik is, de a gyűrűs pohók a fatövére és a kérge alatt lévő peték legtöbb esetben elkerülik figyelmünket. „Néhány év óta — írja kitűnő gazdatársunk — megkísérítve ezen kiadást, bevárom az időt míg a hernyók kikelnek és csomóba gyülekeznek, ekkor reggel és este előre készítve magamnak egy jó hosszú kámpóval ellátott könnyű fapóznát, a kámpó végére kötök egy jó erősen vékony hálósövetet burkolva egy pamutcsomagot, ezt beáramtom petróleumba és a hernyókat megnedvesítem. A munkának hamarosan kell történnie, a mely perczben a petróleum a hernyót érinti, az azonnal megszánt elni. Azon idő óta megszánt kertemre nézve a hernyó-kalamitás.”

S z i n h á z .

Az élvezetes esték, melyeket Kövessy Albert színgazgató ígért, egymást érik, s így — mint látjuk — azon szép reményekben, melyeket a társulat itt működéséhez fűztünk, nemesak, hogy nem esalatkóztunk eddig, de sőt várakozásunkat jóval föltulmúlja azon repertió, melylyel a derék igazgató — többnyire újdonságok színpadra hozás által — esteinket kellemessé teszi. Mert — valjuk meg, — hogy oly társulat még nem időzött városunk falai között, mely — miként ez múlt héten tette, — heti öt előadás közl négy előadás újdonságot hoz színpadra a mi színpadunkon; ezért is méltán megilleti az elismerés a társulatot, mely legegceletausabb módon a pártolásban nyilvánul.

De meg kell még emlékeznünk a társulat játékáról, s konstatálnunk kell, hogy az egészében és részeiben teljesen megfelel várakozásunknak, sőt a fokozottabb igényeket is kielégítheti, s hogy a társulat büszkeségei nagyon megérdemlik a minden alkalommal nyilvánuló tetszésnyilatkozatokat.

Igy teljes elismeréssel referálhatunk a múlt szombati előadásról, mikor is a Kövessy igazgató által élvezhető, zamatos magyarsággal fordított „Don César” nagy operette került színpadra. Az előadás egészen precíz volt, s a szép számú közönség várakozását teljesen kielégítette. Első sorban kell megemlékeznünk Kövessy né (Maritana) kedves játékáról, mely párosulva úde hangjával gyakori tapsokra ragadta a közönséget, a czigány leányt ép oly behelző egyszerűséggel adta, mint a mily eleganciával ragyogott a díszes grófnői öltözékben. A babér másodsorban Posfai Ellát (Pueblo) illeti, ki kezdetben kissé fátyolozott hangon, de később annál élénkebben adta a szerenade-ot, melynek librettoja egyik legszebb részletét képezi az operette zenéjének. Alakítása különben épúgy mint a Sándor Emilné (Donna Uraca) teljesen szabatos volt. — A férfiszereplők közül kiváltak: A n t a l Imre (a király), ki remek hangjával frenetikus tapsvihart aratott s beigazolta abbeli véleményünket, hogy ha játékára több gondot fordít, igen szép jövő vár rá. Rácz Gyula (Don César) sokat ígérő rokonszenves hangja sokszor elfeledtetni velünk hibáját, mely a folytonos taktus-verbésben nyilvánul. Kövessy (Don Ranudo)

és Kovács (Don Fernandez) versenyeztek a kedélyeskedésben, előbbi különösen ügyesen előadott kupléival kacagattatta meg a közönséget. Jókát neveltünk kezdetben A l e r t a (Tapolezay) érzélgésén is, de később már kissé túlozott. A kar sokszor — különösen kezdetben — igen jól működött.

Vasárnap este ismét újdonság, Berezik Árpád új népszínműve: „A veteránok” került színpadra. Maga a darab — még hi kellő terünk volna is hozzá — nem érdemelne meg, hogy vele bővebben foglalkozzunk, annál inkább dícséretet érdemelnek a főbb szereplők, kik legalább ügyes játékkal igyekeztek a darab ányoldalait eltölteni, s ez sikerült is, a mennyiben a veteránok (Fenyvessy, Kovács, Tapolezay) élők a „generális”-sal (Kövessy) drámtul mulatásban tartották a közönséget. Posfai Ellát (Szőke Julis) meglátott, hogy csak kezdő népszínműnekes, mert dalait ugyan teljesen kifogástalanul adta elő, de játéka sokszor nagyon is „elegáns” volt egy eseléből lett urnő szerepéhez. — A generális neje Adél (Bera Paula) igen kedves nagyvilági hölgy volt; rokonszenves jáékával igen gyorsan behelzőli magát. A fáradhatlan A n t a l (Viola Vincze) szépen előadott dalaival, mint rendszeren, ez alkalommal is elragadta a közönséget. A Makuláné (N. Könyves Mari) kiseretét képező fia, Jónás (Fekete) kitűnő alakítás volt, s már megjelenése is nagyon mulattatta a közönséget.

K e d d e n május 3-án adatott Sardon Victor színműve „Georgette.” — Az előadáson igen kis közönség volt jelen aminek hatása a szereplőkön is észrevehető volt, meglátásztott, hogy nem nagy kedvel játszóttak, főleg az első felvonás ugy szólván vontatott volt, mignem később a főszereplők belemegedtek s különösen a második felvonásban előforduló vita a nemességéről Chabreuil Grófné (N. Könyves Mari) és Gontran fia (Tapolezay Dezső) közt igen sikerülten előadott jelenetnek nevezhető. — Ki kell ezen kívül emelnünk Bera Paulát (Paula Georgette leánya) és Dombayné Rózsát (Aurora) a kik ügyes előadásuk által többször kivívták a közönség helyeslését. — A többi szereplők is, leszámítva a fennebb említtet kedveltséget, jól megféleltek szerepüknek, úgy hogy egy kis élénkség kellett volna, s az előadás teljesen sikerültnek lenne nevezhető.

Az előadás után a közönség nem lévén megelégedve a befejezéssel — még várt, de aztán szétesőzlott. Curiosumként megemlíttük, hogy a budapesti német színházban, mint a fővárosi lapok írják, ugyanez történt.

S z e r d á n egy általunk előnyösen ismert darabot hallottunk, de nem győzzük eléggé dícsérni Posfai Eila választását mely Planquette jeles nagy operettejére Rip van Winkle-re esett. Az előadás minden tekintetben sikerült, s nagy gyönyörrel hallgattuk a jutalmazandót, kit már megjelenésekor zajos tapsal s két gyönyörű esokorral fogadott a szép számú közönség. Posfai Lisbeth szerepét kedves könnyedséggel, igen rokonszenvesen játszotta, s különösen a 3-ik felvonásban előforduló „levél-áriá”-val excellált, s ezt a színi nem akaró tapsvihart után meg is ismételte. A n t a l a címszerepben remekelt, s hangját teljes fényben ragyogtatta. Minden dalát mely érzéssel adta elő, s különösen a 3-ik felvonásban játéka is a szokottnál magasabb színvonalra emelkedett. Mellette kitüntek Rácz Gyula (Adrien) és Kovács (Derick), kik korrek játékukkal, s előbbi különösen kitűnő hangjával nagyban előmozdította az est sikerét. Fenyvessy ügyes fogadónak bizonyult; H a v a s i Aranka Katrinája, valamint a beteghiány miatt kétségbeesett, de különben „komoly szándéku” Vander Bilt doktor (Tapolezay) igen jó alakítások voltak.

Csütörtökön a társulat vigjátéki személyzetének jeles erői állottak a sorompóba, mikor is egy kitűnő vigjátékot hallottunk — színpadunkon először Moser és Schönthán „Arany pók-ja” igen élvezetes estét szerzett közönségünknek. Az előadás kezdetben kissé vontatottan ment de már a 2-ik felvonásban eléak túruló bonyodalomtól kezdve mindvégig megrátszott a nagy igyekezet, mely sikerre is vezetett, a mennyiben különösen „Klingenberg ur” (Fenyvessy) gyakori lelkes tapsvihart aratott: de mégis érdemelt, mert kitartással, precízitással, s nagy színpadi jártassággal adta fárasztó szerepét. Mellette a vigjáték másik kimagasló alakjának bizonyult Kovács (Häding) ki komikánával gyakran megnevettette a szép számú közönséget. Igen kedélyesen s jól játszotta szerepét, pedig azon szerepkör, melyben oly ügyesen mozgott, nagy gyakorlottságot kíván. Sárka, (Dombayné) Terike (Bera Paula) igen kedvesen adták szerepüket, különösen előbbi elég ügyesen kaczerkodott az „öreggel.” Tapolezay (Klingenberg Henrik) szerepéhez híven ragaszkodva ügyesen adta a „tudatlan és haragos” szerelmest. Dr. Kolmár (Sándor) és Vörlitz (Benei) igen jó alakításokat mutattak be.

Mielőtt befejeznék referálhatunk, néhány megjegyzést kell tennünk, illetve fel kell hívni leginkább az igazgató figyelmét a társulat morális existenciáját érző két dologra.

Nem szükséges bővebb magyarázatokba bocsátkoznunk; a kike vonatkozik, meg fogják érteni, s vegyék — a saját érdekében történt, — jóakaratu figyelmeztetésnek.

Első sorban arra figyelmeztetjük az igazgató urat, hogy érttesse meg társulata egynemely tagjait, s különösen az éneklő tagokkal, hogy éjjeleiket ne áldozzák fel, s hangjukat jobban kiméeljék, mert aztán nem esoda, ha fátyolozott hanggal, vagy kedvetlenülüllepnek a lámpák elé, s ez nem csak az illetőkre nézve kellemetlen, hanem a közönségre is kinos benyomást tesz.

Arra kérjük még, hogy Bera Paulát, ki társulatának egyik fényes csillaga, pihentesse pár napig, mert még művészi játéka sem feledtetheti el velünk, hogy ittléte óta folyton erős hurutban szenved, s görcsös köhögése kinosan hat ránk. Néhány napi nyugalom és gyógykezelés után kedves játékával még nagyobb élvezetet szerezne. — Végül a színpadon lévő szereplőknek ajánljuk több ovatosságot, de meg a jelenlévő tűzoltóknak is, mert az egő gyertyának oly megdondolatlan ide-oda helyezése által, mint ezt az „Arany pók” előadásánál láttuk, a legnagyobb szerencsétlenség történhetik.

a + b.

Hivatalos közlemények.

Rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázat.

437. sz. A vezetésem alatti rimaszombati kir. törvényszék területén levő telekkönyvi hatósággal felruházott rozsnói kir. járásbírósnál előléptetés folytán üresedésbe jött

dijs joggyakornoki állásra igazságügyi miniszter ur ő nagyméltóságának 1876. számú rendelete folytán ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 7. §-nak megfelelő képesítésüket, eddigi foglalkozásukat, viseletüket s életkorukat, valamint nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a hirdetésnek, a „Budapesti Közlöny”-ben harmadszori megjelenésétől számított két hét alatt hozzám adják be.

Kelt Rimaszombatban, 1887. május hó 2. án.
Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

Szerkesztői üzenetek.

K. K. Kérjük a betéző részt is Gümöri Dongó. A „jobbat” és „sebbet” várjuk Pályázóknak. Kezírataik e hó végeig rendelkezésükre állanak.

B. B. Megjegyzését tud másul vettük az „itélet”-en ezzel azonban nem változtatni hatalmunkban nem áll. Egyebekben intékedünk.

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Eladó tekeasztal.

Egy — még jó állapotban levő — tekeasztal jutányos áron eladó. — Hol? megmondja e lap kiadója.

Lakváltoztatás.

Alólirott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy a tavaszi évadra a legújabb divatu kelmeikkel jól felszerelt

férfi-szabó üzletemet,

mely eddig a főtéren az Etthey-féle házban volt, folyó évi május hó 1-től a főtér 18. sz. alatti, a reform. templom melletti házba tettem át.

Együttal felhívom mindazok figyelmét, kik jó kelmeiből, divatszerű öltözéket ohajtanak jutányos áron, szerencsétlenség megrendeléseikkel.

Ugyanott mindenféle kész férfi- és gyermekruha is kapható.

Videki megrendelések, gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Rimaszombat, 1887. május 6.

MAJOROSSY M., férfi szabó.

Fürdő-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. Lözönségnek szives tudomására hozni, hogy az általános kedvelt és kitünő gyógyhatással bíró

várgedei gyógyfürdőt

folyó évi Szent-György napjától kibérelve, azt újonnan berendezve: ma vasnap, május hó 8-án nyitom meg.

Itt az üdülést, valamint a szórakozást keresők a fürdő használat mellett a legjobb ellátásban részesülhetnek, mert főtrekvésem eda fog irányulni, hogy t. vendégeim mindenkor meg legyenek elégedve ugy az étkek (melyet egy keresztény magyar szakács fog kiszolgálni), nemkülömben az italokkal és azoknak mérsékelt áraival is.

Számos látogatásért esd

KLEIN SÁMUEL, fürdő-bérlő

A stoósi hidegviz-gyógyintézet

Abauj Torna- (azelőtt Szepes megyében, a Szomolnok-huttai vasúti állomástól 1 órányira, meszsze elterülő gyönyörű fenyveserdők mélyében, az északi szelektől tökéletesen védett, czónteli kies völgyben 2000. a tenger színe felett, páratlan levegőjű klimatikus gyógyhely: különösen mell- s gyomorhajok, idegyengeség, csúz és közvény, sápkór, asthma, valamint aranyeres bántalmak és különfele női bajok stb. ellen.

Évad megnyitás: május 15.

Fürdőorvos: Dr. Baumerth Gyula.

Szépén berendezett napi szobák 40 krtól 1 frt 40 krig. — teljes napi élelmezés 1 frt 30 krig; az elő- és utóidényben (május 15-től június 15-ig és szeptember 1—30-ig tetemesen mérsékelt árak. Menettéri jegyek 33 1/2 % árleengedéssel. Posta: helyben; távirda-állomás 3/4 óra: Szomolnok.

Kivánatra bővebb tudósításokkal ingyen és bérmentve árjegyzékkel szolgál, valamint lakásokra megrendelést elfogad a

fürdő kezelősége.

1—4

Divattudósítás.

Van szerencsém a nagyérdemű női közönség becses tudomására hozni, hogy temető-utcai 18. sz. a. emeleti lakáson újonnan berendezett

női divat üzletemben

a legújabb tavaszi- és nyári női-kalapok, fejdíszek, leánygyermek-kalapok s minden e nemű díszműárak a legnagyobb választékban találhatók elárúsításra, melyekkel, valamint kívánt izletes díszítésekkel minden igényt kielégítve, jutányos árak mellett szolgálók

Rimaszombat, 1887. május hó 5.

SCHVARCZ KAROLA.

1—3

DREHER ANTAL

kivíteli palack-sőre

a hamisítatlan minőség biztosítása mellett megrendelhető

Dietrich és Gottschlignál

Budapestben, vagy

DREHER ANTAL sörfőzdéjénél

Kőbányán. 3—6

Tudakozódások, valamint árjegyzékek végetti megkeresések DIETRICH és GOTTSCHLIGHEZ BUDAPESTEN intézendők. Ismételadónak a megrendelés nagyságához képest a lehető legmagasabb árengedményekkel kedvezünk.

Megrendelési cím csak DREHER A. Kőbányán vagy DIETRICH és GOTTSCHLIG Budapestben.

Osak kiűn tartott kivíteli sör küldeték szét, tisztaságra és tartóságra ügyelnek.

Árlejtési hirdetmény.

691. sz. — Nagy-Rőcze rendezett tanács város képviselő-testületének határozatához képest, egy egészen újból

építendő fürdőre

— az alább részletezett összeg erejéig — Nagy-Rőczen, 1887. évi május hó 16-án d. e. 10 órakor írásbeli ajánlatok elfogadásával egybekötött nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni.

1. Felépítendő egy fürdő helyiség berendezésével együtt 10555 frt.
2. Egy ivó-víznek levezetése és szökő-kut felállítása 795 frt.
3. Egy nyári étterem kuglizóval. 1781 frt.

Összesen 13131 frt

erejéig. — Miről vállalkozni szándékozik azzal értesítettnek, hogy 10% bánatpénzzel — készpénzben vagy állampapírokban — ellátott és lepecsételt írásbeli ajánlataikat a kiirt határnapig e város polgármesteri hivatalánál annál bizonyosabban adják be, mert a későbbben érkezendő pót- vagy utóajánlatok figyelembe vétetái nem fognak; — végül értesítettnek a vállalkozni szándékozik, hogy az építkezési tervek, költségvetések és feltételek május hó 8-ától e helyütt szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Nagy-Rőcze, 1887. évi április hó 26-án.

Stefancsok Károly, polgármester.

Bérleti hirdetmény.

1355 sz. — Szab. Rimaszombat r. t. város tulajdonához tartozó

puszta-szabadkai vizi-malom

s tartozéka f. é. május hó 23-ának d. e. 10 óráján a város közházánál — nyilvános árverés útján f. é. szeptember hó 29-ikétől számítandó hat évre haszonbérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői hivatalban megtekinthetők.

Kiállítási ár 700 frt, bánatpénz: ennek 5%-tólja.

Kelt szab. Rimaszombat város rendezett tanácsának 1887. évi ápril hó 22-én tartott üléséből.

Szabó György, polgármester.

Bormérési megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség b. tudomására hozni, hogy több év óta az „Iskola-utczában” fennálló s látogatott bormérésemet és vendéglőmet f. é. május 1-én, a „Jánosi-utczában” Dr. Szabó Mihalyné-féle házban nyitom meg, a hol a nap bármely szakában izletes ételek- és italokkal mérsékelt árért szolgálók. Tőrekvésem — mint eddig — ugy ezután is mindig oda fog irányulni, hogy a t. látogatók megelégedését minden tekintetben kiérdemeljem.

A nagyérdemű közönség pártfogását kérve, maradtam

Rima-Szombat, 1887. április 23.

Kiváló tisztelettel

3—3

TÓTH PÁL.

ANDRIK SÁMUEL,

kályhagyára

Tamásfalán, (u. p. Rimaszombat.)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Tamásfalán (saját házamban) mindenféle alaku, nagyságu és színű saját gyártmányu s közzénnel is fűthető kész, raktáron levő

eszeréphályhák

nagy választékban, jutányos áron mindig kaphatók. — Megrendelések pontosan teljesítettnek. ANDRIK SÁMUEL, kályhámester.

7 boglya sarju és lóhere

egyenkint vagy összesen jutányos áron eladó. Megtekinthető e takarmány bármikor a rimaszombati ref. egyház rétyén Tamásfala mellett.

Bővebb felvilágosítással készségesen szolgál a tulajdonos Benkert György Rimaszombatban, főtér 3. szám alatt.

Karancsalja.

Baglyasalja.

ÉSZAKMAGYARORSZÁGI

egyesített

köszénbánya és iparvállalat részvény-társulat

Ajánljuk

kitünő minőségű hazai köszönterményeinket gyári, gazdasági és házi czélokra

a legjutányosabb árak mellett.

Rendeményeket kérünk központi irodánkba Budapest, Erzsébet tér 3. sz. alá írtetni.

4—10

Az igazgatóság.

Bérleti hirdetmény.

1356. sz. — Szab. Rimaszombat r. t. város tulajdonához tartozó

alsó vizi-malom

s tartozéka folyó évi május hó 23-ikának délután 2 óráján a város közházánál nyilvános árverés útján f. évi november 1-étől számítandó 6—6 egymásután következő évre bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői hivatalban megtekinthetők.

Kikiállítási ár 62 hectoliter tiszta, 62 hectoliter feles buza, és 194 frt készpénz, bánatpénz 200 frt.

Kelt szab. Rimaszombat város rendezett tanácsának 1887. évi ápril hó 22-én tartott üléséből.

Szabó György, polgármester.